

Anyaszerep Kubik Annának

Kubik Anna csaknem egy esztendei teljes távollét után tért vissza a színpadra. Az ok: egy csodálatos, új szerep. Egy életre szóló főszerep. Anya lett. De a színésznő színésznő marad, egy idő után ismét a színpadra vágyott.

Ebben a szezonban két nagyszerű alakítással örven-deztette meg a színházlátogató közönséget.

— Nagyon sokáig nem gondoltam arra, hogy anya legyek — mondja Kubik Anna. — Minden gondolatom a színház körül forgott... Aztán egyszerre borzasztó hiányérzetem támadt. Hiába volt akár öt bemutatóm egyetlen év leforgása alatt, valahogy már nem elégített ki a szakmai siker, a munka.

— *Mindannyian ismerjük ezt az érzést. Csakhogy a színésznők egy része mintha idegenkedne ettől a szereptől. Talán a karrierjüket féltik?*

— Meglehet. Pedig mi ugyanolyan asszonyok vagyunk, mint bárki más, akinek felelős hivatása van. Csak a magam nevében beszélek: egyetlen pillanatig nem éreztem, hogy bármiről kiesnék, hogy elmenne mellettem az „élet”. Egy teljes évig otthon voltam a kislányommal, csak egymásnak éltünk, s ez mégsem jelentett számomra áldo-

zatot. Nevetős, aranyos kisgyerek lett belőle. És ez a szerep nekem is jól jött, és kiegyensúlyozott lettem.

— *Minden zökkenő nélkül sikerült visszatérnie a szakmához?*

— Lényegében igen. Napi négy órát próbálok és most már játszom is. A fellépéseim Virág alvási idejére esnek, ha mégsem vagyok otthon, amikor fürdetni, etetni kell, a férjem segít. Ennek ellenére rákényszerültünk, hogy pótmamát fogadjunk, mert nem akarom Virágot bölcsödébe adni.

— *Az anyaság tehát nem akadály a színészi pályán...*

— Egyelőre csak az előnyeit érzem. Azt, hogy magam is sokat változtam, a gondolkodásom ertettebb lett, összetettebben látom a világot.

— *Váltunk témát. Egy kellemetlenebb kérdés: miért vált meg a Nemzeti Színházról?*

— Nincsenek kellemetlen kérdések, különben is számítottam rá, hogy megkérdezi. A Nemzeti Színházban sok szép szerepet eljátszhattam és a kollegák is — én úgy érzem — szerettek. Mégis búcsút mondtam a színháznak. Nem azért, mert a férjemnek — Csiszár Irmének, az igazgató-rendezőnek — két év után fel kellett állnia, hanem azért, mert már hosszú ideje

rossz közérzettel dolgoztam ott.

— *Van már új helye?*

— Egyelőre keresgélek. Vannak feladataim, játszom is. Válogathatok az ajánlatok között. Egyelőre a Budapesti Kamaraszínházhoz köt megbízási szerződés. Ennek keretében játszhattam el az Asbóth utcai színpadon *Sade márkiné* szerepét. Nagyon tartottam a feladattól, hiszen egy japán író európai asszonyokról írt darabjában kizárólag nők játszanak... De az előadás jól sikerült. Egy másik érdekes szerepem *Eva Brauné*, Hitler szeretőjének a figurája a *Csúcstalálkozó* című darabban, amelyet a Komédium tűzött műsorára. Nagyon érdekes a közönség reagálása: őklyuk nemcsak mulatságosnak, sokszor taszítónak érzik ezt a műfajt.

— *Még valamiről nem beszélte. Kubik Anna szerep-álmairól...*

— Nincsenek elérhetetlen álmaim. Szívesen eljátszom bármit, igaz, örülök ha nem hősnöket kell alakítanom. Ezekben a napokban próbáljuk *Eörsi István Sirkő és kakaó* című darabját, amit maga az író rendez. Legnagyobb örömmre ezúttal egy kisember bőrébe kell bújnom...

(szémann)